

[From.]

chefen og ned til den menige soldat. Jeg ønsker at føje til, at ved forøget ildkraft mener jeg, at vi må udnytte de mest moderne og mest slagkraftige våben, der findes. Uden dette vil dansk forsvar være prisgivet, inden det skal gå i aktion, og det ville være en helt urimelig situation for det mandskab, der i en given situation må bære byrden. Det er som sagt helt afgørende for os, at den forøgede effektivitet bliver en realitet og ikke bare noget, der stilles op på papiret. Så ved man, hvor man har os.

Et spørgsmål, der har med effektiviteten at gøre, er oplægningen af depoter, fordi depoter nu engang er en forudsætning for, at et forsvar kan fungere. Det er jo ingen hemmelighed, at regeringen har ført visse forhandlinger med Tyskland i dette spørgsmål, og det forekommer mig, at det har været en mærkelig siksakkurs, regeringen har fulgt i dette spørgsmål. Jeg vil mod sædvane sige det en smule stærkt: jeg synes, regeringen i dette spørgsmål har båret sig ualmindelig kluntet ad ved at gøre dette spørgsmål til et specielt dansk-tysk anliggende. Jeg ved, at det er regeringens ret, men jeg forstår ikke, at man har villet føre disse forhandlinger uden om oppositionen, og at oppositionen i denne sag skulle have sine oplysninger fra dagspressen. Det reale i sagen er, at depoter skal der til, og det naturlige ville vel have været, om denne sag slet og ret var et NATO-anliggende, og så havde man vel også fundet en farbar vej.

Et andet problem er beløbets fordeling mellem de forskellige værnsgrene indbyrdes. Det er svært for en ikke-fagmand at udtale sig herom, og jeg synes, at de sagkyndiges argumentation her må være afgørende for vor stilling. Jeg vil tro, at særlig på dette område har planlægningen af det fælles NATO-forsvar spillet en rolle, og jeg mener, det må stå i et vist forhold til, hvilket af de tre værn der henholdsvis først og sidst kan modtage hjælp udefra, om ulykken skulle ramme os.

Tjenestetidens længde har ganske naturligt en stor plads i den offentlige diskussion, og jeg vil håbe, vi kan føre denne diskussion på et sagligt grundlag.

Jeg har hørt, at man i officerskredse siger, at en afgørende faktor for politiker-

nes indstilling i dette spørgsmål er de røverhistorier, som de folketingsmandssønner, der er soldater, kommer hjem og fortæller om forholdene i tjenesten. Jeg tager ikke den historie for andet og mere, end den er. Vi, der selv har været soldater og har haft en dreng i trøjen, skal nok vide selv at vurdere den slags beretninger. Men lige så forkert det ville være at se bort fra de militært sagkyndige i dette spørgsmål, lige så forkert ville det være at lade soldatens erfaringer og oplevelser ude af billedet. Det hører nu med, enten man kan lide det eller ej, og der må ikke være noget tabu her.

Jeg vil gerne benytte den givne anledning til at beklage en vis mangel på tillid og forståelse mellem officerer og politikere. Jeg vil beklage en vis tilbøjelighed til at skyde skylden over på hinanden for noget, der ikke rigtigt går, som det skal. Det er, når alt kommer til alt, en noget barnlig indstilling, og uden at komme ind på, hvilken af de to parter der har skylden, er det nu min erfaring, at der i den slags foreteelser altid er skyld til begge sider. Jeg tror faktisk, vi kommer alt for lidt sammen. Jeg tror, vi alt for sjældent sætter os ved et bord og roligt og sagligt snakker tingene igennem og vel at mærke uformelt og uden forbindende. Jeg tror godt, vi kunne lære noget af hinanden, og min erfaring går i hvert fald ud på, at i næsten alle de tilfælde, hvor jeg har brugt denne fremgangsmåde, er min tillid til dem, jeg har snakket med, absolut blevet styrket.

De saglige forudsætninger for tjenestetidens længde er naturligvis soldatens uddannelse og et forsvarligt beredskab. Dette er efterhånden sagt nogle gange, men det bliver jo ikke mindre rigtigt af den grund. Ingen kan være blind for, at de moderne våben er så komplicerede, at deres rette brug kræver en uddannelse af en vis længde; det er i hvert fald en forudsætning for en rationel udnyttelse af de penge, den koster, og det er et hensyn, vi må vise de unge, der skal være i ildlinjen i en given situation. Dertil kommer, at moderne krigsførelse stiller langt større krav til den enkelte soldats evne til at tænke og optræde selvstændigt. Dette sidste mener jeg er meget vigtigt. Med hensyn til uddan-